

ה.

ומה שכתב לנכדו הרה"ח ר'
יוסף הלוי יעבץ שה' חתן הרה"ח
ר' מענדל מארגינשטערין חתן
אדמו"ר זצ"ל שכתב לו אחרי
התנאים ולזקנינו.

ישא ברכה מאת ה' בברכת מו"ט
מקשורי ברית התנאים עם בת
חתני המופלג הנגיד שיחי' וחביב
אתה לי כבני יצו ד' את הברכה לכם
ולגו ולכולנו ונוכה לשמות בשמחתכם
בעוה"י, הוספת על שמועתך כי באת
אלי במגילת ספר כחדושי תורה, חדאי
נפשי בפלפולך אם אמנם לא העברתי
עליהם עין עיוני לרוב המרדות, אבל
רואה אני כי הפץ לבך בחשק התורה
לזאת אשמה גם אני ואורך והי' בתת
ד' לי מעט הרחבת הזמן אשנה פרקך
לעיין בה ואשיבך כיד ד' המוכה עלי
עתה אתה ברוך ד' הרחב פיך ולבבך
בתורת ד' ויראתו וחפץ ד' בידך יצליח.
דברי המל"ח מצפה לתשועת ה' במהרה.
הק' חנוך העניך הכהן.

[וזה שכתב לזקנינו] אקדמנו בברכת
מו"ט שיחי' למו"ט ושמחה וששון
מעדנות התנאים ענבי גפן בענבי
גפן נכדי עם נכדתי ה' עליהם יחיו
שמחני והרוני דשן
היקר אשר השיגני וגם מנכדו המפואר
המל"ח שיחי' שניהם מלאים טובה
וברכה מיינה של תורה אמנם כן לרוב
מרדתי ומיעוט הזמן מאגשים הנצבים
עלי כאשר יגיד עליו זה דודו וזה
רעי הרבני הותיק מו"ה מתתי' דודו
של המל"ח נכדו גי' לא יכולתי לעיין
ברברי נכדו גי' רק בהעברה בעלמא
ולכשאפנה בעוה"י לעיין בעינא פקיהא
אז אשיב לו ואולם על דברי כבודו
גי' יען כי מצער דעא וגם לשמור

מאמר הכתוב ונגד זקנינו כבוד לקחת
לי מעט מועד להשיב מפני כבוד
לענין קושייתו בדברי התוס' עירובין
(דף י"ד) ד"ה עושה פס כוונת התוס'
דודאי מי שעושה פס באמצעות מבוי
הרחב עשרים ורוצה שלא ישאר עשר
באורך המבוי שלא יצטרך לצורת
פתח כדין מבוי עקום הנה הוא מאריך
אורך הפס עד יותר מעשר כדי שלא
ישאר עוד עשר אבל כיון דהש"ס
נקים השתא לאשמעינן נמי דמשכו
של מבוי בד' אמות וכדלעיל (דף ו')
ולחבי נקים תוס' אי איכא כיון
דהשתא בד' קמירי אבל כודאי
המתלק המבוי עושה פס יותר מעשר
בארכו, הנה מדי דברי בו מאד
אשתעשע, ואולם המרדות ימנעוני לכן
יחזיקו נא דברי המעטים כמרובים ה'
ישפות שלום לו ולכיתו בשיבה טובה
יראה ורע יאריכו ימים ברוך טובה
ובשפעת שלום ועיניו רואות ושמחות
יבלה ימיו בטוב ובנעימים דברי מהותנו
ידידו המצפה לתשועת ה' במהרה.
הק' חנוך העניך הכהן.

ו.

ב"ה אור ליום וצ"ק תצא תרכ"ז לפ"ק.

לנכדי החסיד ר' ישראל מרדכי.

מה שכתבתם דהיכי דהי' יכול להיות
המצוה בלתי העבירה לא הוי
מהב"ע והוצאתם כן מדברי התוס'
דמס' סוכה ל' שכתבו שם דבאשירה
לא הוי מהב"ע משום דלאו משום
דנעבד בו יוצא בו, והוצאתם מזה
דה"ה היכי דא"צ לעבירה לא הוי
מהב"ע, שניתם שניאה גדולה דאין
כוונת התוס' היכי דיכול לצאת בלולב
אחר דל"ה מצוה הב"ע והנע עצמך
א"כ איש עשיר יכול לקנות כמת.
אתרונם